

Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.

Axelborg, Vesterbrogade 4A, 4. sal
DK 1620 København V

T +45 3339 4000
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR 25 52 95 29

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Sendt pr. e-mail til KatJac@erst.dk og BetNoe@erst.dk
j. nr. 2025-13269

Høringssvar vedr. udkast til lov om ændring af årsregnskabsloven, lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, selskabsloven og revisorloven (Gennemførelse af EU-direktiv om forenkling af krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering)

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive høringssvar til ovennævnte lovudkast, som gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470 af 24. februar 2026 (forenklingsdirektivet) i dansk ret.

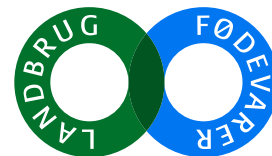
Vi bakker overordnet op om lovforslagets formål om at gøre rammerne for bæredygtighedsrapportering enklere og mindre byrdefulde, samtidig med at der fortsat tilvejebringes relevante og sammenlignelige bæredygtighedsdata. Vi noterer os, at lovforslaget på de fleste punkter er en direktivnær implementering. Vi har dog enkelte konkrete bemærkninger, som vi håber, Erhvervsstyrelsen vil tage med i det videre arbejde.

1. Eksklusivbetegnelsen "bæredygtighedsrapportering" (forslag til § 2, stk. 5)

Lovforslaget indfører med den nye § 2, stk. 5, i årsregnskabsloven, at betegnelsen "bæredygtighedsrapportering" alene må anvendes om rapportering, der indeholder oplysninger i henhold til § 99 a. Det fremgår af lovforslagets egne bemærkninger (afsnit 3.5.2), at denne eksklusivbetegnelse ikke er et krav i forenklingsdirektivet, men en selvstændig national foranstaltning. Landbrug & Fødevarer stiller sig kritiske over for dette forslag, som tolkes som en overimplementering af EU-direktivet. Det er efter vores opfattelse vanskeligt at se behovet for at indføre yderligere national regulering på et område, hvor lovforslagets overordnede formål netop er at forenkle reglerne, reducere virksomhedernes administrative byrder, og sikre harmonisering i EU.

Efter gældende ret er der i dag ingen regler om, hvornår en rapportering må betegnes "bæredygtighedsrapportering". Med lovforslaget indsnævres begrebet til rapportering, der enten opfylder § 99 a fuldt ud, eller som udgør et helt eller delvist tilvalg heraf. Det fremgår af bemærkningerne, at det kun er den europæiske standard for bæredygtighedsrapportering (ESRS) og den kommende frivillige standard, der kan danne grundlag for et sådant tilvalg, og at et delvist tilvalg af den frivillige standard kun anerkendes, hvis virksomheden anvender basismodulet i sin helhed.

Forslaget indebærer, at rapportering efter andre standarder, herunder internationalt anerkendte og sektorspecifikke rammeværk, som virksomheder allerede benytter, ikke længere vil kunne betegnes som "bæredygtighedsrapportering", uanset rapporteringens omfang, indhold eller kvalitet. Det finder Landbrug & Fødevarer uhensigtsmæssigt, da begrebet allerede er veletableret i både erhvervslivet og den offentlige debat og i praksis anvendes om rapportering efter en række forskellige rammeværk, herunder eksempelvis GRI.

Desuden bemærker Landbrug & Fødevarer, at mange virksomheder i dag udarbejder deres bæredygtighedsrapportering på engelsk. Det er uklart, om og hvordan en eksklusivbetegnelse af denne art vil finde anvendelse på rapportering affattet på andre sprog end dansk, herunder om den tilsvarende engelske betegnelse ("sustainability report" e.l.) vil være omfattet af de samme begrænsninger.

Vi forstår intentionen bag Erhvervsstyrelsens forslag om at skabe større gennemsigtighed om, hvilke rapporteringsstandarder der ligger til grund for en given rapportering. Vi finder imidlertid, at dette mål kan forfølges på en mindre indgribende måde. Et alternativ kunne være at stille krav om, at virksomheden tydeligt angiver, hvis rapporteringen er udarbejdet efter CSRD/ESRS eller den frivillige standard. Denne løsning ville efter vores opfattelse sikre den ønskede gennemsigtighed uden at begrænse, hvilke virksomheder der kan anvende betegnelsen "bæredygtighedsrapportering".

Landbrug & Fødevarer vil derfor kraftigt opfordre til, at forslaget om eksklusivbetegnelsen "bæredygtighedsrapportering" udelades af lovforslaget. Virksomheder, der rapporterer om bæredygtighed efter andre anerkendte standarder eller rammeværk, bør efter vores opfattelse fortsat kunne anvende betegnelsen. En snæver afgrænsning risikerer at begrænse virksomhedernes fleksibilitet og skabe unødigt kompleksitet på et område, hvor ambitionen ellers er forenkling, byrdelettelse og EU-harmonisering.

2. Tidsmæssig sammenhæng mellem rapporteringspligt og erklæringsstandarder

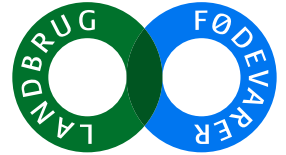
Lovforslaget forventes at træde i kraft den 1. januar 2027 med virkning for regnskabsår, der begynder denne dato eller senere. Europa-Kommissionens standarder for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed forventes imidlertid vedtaget senest den 1. juli 2027. Det betyder, at virksomhederne kan blive mødt af rapporteringskrav, før det endelige europæiske grundlag for erklæringsafgivelsen foreligger. Dette skaber usikkerhed om de krav og forventninger, som både virksomheder og erklæringsudbydere skal navigere efter i overgangsperioden.

I den forbindelse vil Landbrug & Fødevarer gerne anerkende Erhvervsstyrelsens publikation "*Bæredygtighedsrapportering og erklæringsarbejde*" af 6. februar 2026, som bidrager med nyttig vejledning om anvendelsen af erklæringsstandarder i overgangsperioden. Vi finder det imidlertid problematisk, at publikationen alene forholder sig til revisorers anvendelse af standarderne. Der mangler en tilsvarende omtale af godkendte verifikatorer, som efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering ligeledes kan afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering. Udeladelsen kan skabe tvivl om verifikatorernes rolle og kompetencegrundlag samt give et misvisende indtryk af, at erklæringsopgaver på området er forbeholdt revisorer.

Landbrug & Fødevarer opfordrer derfor til, at vejledningsmaterialet opdateres, så det tydeligt beskriver både revisorers og godkendte verifikatorers muligheder og ansvar i overgangsperioden. Dette vil være med til at understøtte lige konkurrencevilkår mellem erklæringsudbydere og give virksomhederne et mere retvisende grundlag for at vælge erklæringsleverandør.

3. Dansk implementering bør sammenholdes med øvrige EU-landes praksis

Vi noterer os, at det i lovforslagets egne bemærkninger (afsnit 3.5.3.) anføres, at andelsselskaber ikke er direkte omfattet af direktivets anvendelsesområde, men omfattes af de danske regler som følge af implementeringen i årsregnskabsloven.

Landbrug & Fødevarer har tidligere opfordret til, at der gennemføres et nabotjek af, om andre EU-medlemsstater har valgt en tilsvarende tilgang. Vi finder fortsat, at et sådant overblik er relevant. Et nabotjek vil kunne bidrage til at belyse, om den danske implementering adskiller sig fra implementeringen i øvrige medlemsstater, og om danske virksomheder som følge heraf er underlagt krav, som tilsvarende virksomheder i andre EU-lande ikke møder. Dette er særligt relevant i lyset af regeringens ambition om at styrke virksomhedernes konkurrenceevne og reducere de administrative byrder.

4. Afsluttende bemærkninger

Landbrug & Fødevarer bakker op om den overordnede retning i lovforslaget og finder det positivt, at reglerne generelt gennemføres direktivnært. Vi håber, at ovenstående bemærkninger kan indgå i det videre arbejde med lovforslaget.

Vi står naturligvis til rådighed for en uddybende drøftelse af ovenstående.

Med venlig hilsen

Mathilde Mørch
Konsulent

Miljø & Bæredygtighed

M +45 3132 4484
E mamo@lf.dk